

16. januar 2016

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål:

Spørgsmål til Naalakkersuisut om hvad vi kan gøre for at hjælpe Tasiilaq.

- 1. Hvad har Naalakkersuisut gjort, og hvad kan Naalakkersuisut gøre for at hjælpe pårørende og øvrige berørte efter de nylige tragedier i Tasiilaq? Har man en plan, eller har man gjort sig nogle overvejelser om indsatser til området?**
- 2. Hvad har Naalakkersuisut af handleplaner for at imødegå de meget omfattende sociale problemer, som nu tynger Tasiilaq? (Handleplaner generelt til hele landet, som omfatter problemer som disse)**
- 3. Vurderer Naalakkersuisut, at eksisterende og påtænkte tiltag er tilstrækkelige til, at problemerne vil kunne løses, eller er der behov for en koordineret indsats af en helt anden størrelsesorden? Hvis ja, vil man igangsætte arbejdet?**
- 4. Er der et tværfagligt samarbejde mellem selvstyret, kommunen og relevante partnere i sådanne tilfælde?**
- 5. Finder Naalakkersuisut det nødvendigt at gøre ekstra indsats i Tasiilaq?**
- 6. Hvilke muligheder ser Naalakkersuisut for at styrke indsatsen, og hvad vil Naalakkersuisut konkret gøre?**

(Medlem af Inatsisartut Randi Vestergaard Evaldsen, Demokrateerne)

Begrundelse

14 dage inde i det nye år er Tasiilaq ramt af et drab og 2 selvmord. Ulykkelige begivenheder, som har rystet det lille samfund.

Kommuneqarfik Sermersooq har straks sendt et kriseteam bestående af psykologer og en psykiater til Tasiilaq, som supplement til det lokale kriseberedskab. Fra kommunens side gøres der således en indsats for at yde hjælp i situationen.

Fra Inatsisartut's side må spørgsmålet så være, hvad VI kan gøre for at hjælpe. Ikke blot i den øjeblikkelige situation, men i det hele taget. Det er desværre ikke første gang eller sidste gang det sker, selvom vi alle ønsker noget andet – Vi bør og skal gøre noget. Jeg mener VI har et ansvar, som samfund, som politikere, som individer. Jeg mener der skal sættes ind forskellige steder, ikke kun på et område, men tværfagligt. Det er både kommunen, selvstyret og befolkningen der skal tage ansvar her. Der er problemer med omsorgssvigt af børn, seksuelt misbrug, hashmisbrug, ludomani, druk mv. Og det er en del af manges hverdag, man har desværre normaliseret disse problemer. Nej, det er ikke i orden at misbruge et barn! Nej, det er ikke normalt at prioritere alkoholen frem for barnet. Se MIO's rapport, se hvad børnene siger – de lever med problemerne til hverdag. – børnene råber op i hele landet, de råber om de elendige forhold de lever i, om at forældrene omsorgsvigter dem – og prioriterer hash og alkohol før dem – her står vi i Inatsisartut og snakker om selvstændighed, forfatningskommission og hvor mange fisk vores venner må fiske. Mens vi snakker og undskyld udtrykket, ”lige gyldige ting” har befolkningen det så elendigt og har så massive problemer, at man tager sit eget liv. Det kan vi ikke være med til.

Målt i forhold til indbyggertallet har Tasiilaq landets højeste selvmordstal¹. Tasiilaq ligger også uforholdsmæssigt højt placeret på en lang række andre parametre for sociale problemer.

Ud af ca. 1.000 børn i Tasiilaq har omkring halvdelen sociale problemer².

Antallet af anmeldte husspektakler er i Tasiilaq landets næsthøjeste, kun overgået af Nuuk, som har omkring 8 gange så mange indbyggere³. Der blev i 2015 anmeldt 13 voldtægter i Tasiilaq.

Kun i Qaqortoq og i Nuuk var antallet af anmeldelser højere. Også arbejdsløsheden er uforholdsmæssigt høj i Tasiilaq: ledighedsprocenten er landets 3. højeste – omkring dobbelt så høj som landsgennemsnittet⁴.

¹ Bjerregaard og Larsen, 2015, i International journal of Circumpolar Health

² Tisynsrapport, april 2016.

³ Politiets årsberetning 2014

⁴ Tasiilaq havde ifølge Grønlands Statistik i 2014 en gennemsnitlig ledighedsprocent på 19,2. Den gennemsnitlige ledighedsprocent for hele landet var på 10,3.

Dette er blot eksempler på de massive sociale problemer, som tynger Tasiilaq.

En løsning af disse problemer vil kræve en massiv, målrettet, flerstrengt indsats fra såvel kommunens som selvstyrets side. En indsats, som uden tvivl vil koste store ressourcer over en længere årrække.

Vi kan ikke blot passivt se til, at en del af landet går til i problemer. Tasiilaq har behov for vores hjælp.

Spørgsmålet er så: Hvad kan vi gøre for at hjælpe?

Svar ønskes indenfor 10 arbejdsdage